

ת"פ 12233/04 - מדינת ישראל נגד דני איילאי, אדוארד אייזל

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 16-04-12233 מדינת ישראל נ' איילאי ואח'
תיק חיזוני: 142581/2016

בפני כבוד השופטת שושנה פינסוד-כהן
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל, ע"י שלוחת
התביעות עכו
מאשימה
נגד
נאשמים
1. דני איילאי
2. אדוארד אייזל נאשם 2 ע"י ב"כ עוה"ד רון אבישור,
מטעם הסגנוריה הציבורית.

החלטה- נאשם 2

1. הנאשם במסגרת הסדר דיןוי, הודה הנאשם בכתב אישום מתווך. על פי אותו הסדר, בטרם הרשעתו נשלח הנאשם לעריכת תסקير שירות המבחן בעניינו, כאשר המאשימה הודיעה כי עדמתה היא להרשותה. יש לציין כי על פי גילו של הנאשם נדרש תסקיר על פי חוק.
2. על סמך הودאת הנאשם נקבע על ידי בהחלטה מיום 9.6.16 כי הנאשם ביצע עבירה תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, עבירה על פי סעיף 382+380 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977.
3. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתווך בהן הודה הנאשם אז ביום 3.4.16 בסמוך לשעה 0:23 הגיע הנאשם 1 לפיצריה ושב לאכול. כאשר ביקש ממנו עובד המקום לעזוב (סמור לשעת הסגירה) החל לצעק ולקלל את חברותו לשעבר העובדת במקום. האירועים במקום הסלימו, אולם אין זה המקום לפרטם כתע שכן הנאשם 2 הנדון כתע בפני לא היה במקום ולא היה שותף להם ואף אינו יכול לדעת אותם מידעה אישית. המשך האירועים הרלוונטיים הינם כאשר עובדי המקום ליוו את חברותו לשעבר של נאשם 1 בביתה. כתב האישום מפרט את הלימוד אשר התפתחה בין הנאשם 1 לבין אותה בחורה, כאשר על פי כתב האישום הנאשם 1 תוקף אותן בדרכיהם שונות. על פי כתב האישום המתווך, בו הודה הנאשם 2 לאחר שהנאשם 1 חזר אחורי מלאווי של חברותו לשעבר לפיצריה וביצע שיחת טלפון בה אמר כי "יש פה אנשים שרצו בעיות".

כאן מתחילה חלקו של הנאשם 2 הנדון כתע. הנאשם הגיע למקום ובעט באחד הנפגעים והפילו ארצתה. אז פנה לאחד אחר ובעט בו מאחורי אוזנו והכה בצווארו באמצעות ידו עד שנפל. אז שני הנאים תקפו בצוואר ובמקצת אגרוף את אחד הנפגעים בפניו ועذבו את המקום נגרם לו חתך عمוק בזוית פיו אשר נתפר ולאחר מכן רגשות והגבלה בצוואר.

עמוד 1

4. נערך תסוקיר שירות המבחן. מן התסוקיר עולה כי הנאשם, בן 21 עלה לפני כשלוש שנים מרוסיה בוגפו והתגייס לצה"ל. הוא השתחרר על מנת לפרנס את עצמו והחל לעבוד כתבח במסעדה בה הוא עובד עד היום. שירות המבחן מצין כי הנאשם מקבל אחריות, מביע חרטה ומגלה אופטיה למתלוונים, אם כי ממעט בחומרת הנזק שנגרם להם ונוטה להמעיט בחומרת התנהגותו. שירות המבחן מצין כי לא גילה דפוסים עבריים וכי התרשם שההיליך המשפטי חידד עבורי הנאשם את גבולות המותר והאסור. התרשומות של שירות המבחן הינה כי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעtid הינה ברמה נמוכה. שירות המבחן לא זיהה נזקקות טיפולית.
5. התסוקיר מסתiem בהמלצת שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי והטייל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות. באשר להרשותה המלאה לשירות המבחן שלא להרשייע את הנאשם על מנת למנוע פגיעה בהתפתחות האישית והמקצועית.
6. לא בנכקל לא ירשייע בית המשפט אדם בעבירה של תקיפה במילוי שירות המבחן שלא עסוקין בתקיפה אשר גרמה לחבלה ממשית ובכעה עם אחר. דין של כלל העבירות שבוצעו הרשעה וUBEIROT ALIMOT VODAI VODAI.
7. ההחלטה הורתה כי דרך המהלך הרשמי של אדם בעבירותאותו ביצע. רק במקרים חריגים ביותר, ימנע ביהם"ש מהרשעתו של הנאשם. לעניין זה ראה למשל ע.פ. 06/9893 **לאופר נ' מדינת ישראל** הקובע כי כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר באופן קיצוני בין חשיבות הרשעה והאינטרס הציבורי שבה לבין עצמת הפגיעה ב הנאשם כתוצאה מהרשעה, עשוי לكون הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוט של א' הרשעה.
8. במקרה שבפני יש לזקוף לזכותו של הנאשם את גילו והעדר כל הרשעה קודמת, קרי, מעשה זה אינו מאפיין את חייו.
9. אני יכולה להתעלם מההשפעה שתהא להרשעה על חייו של אדם. דומה בעיני כי השפעה זו היא חלק ממרכיבי הענישה. ההשפעה וקיים של רישום פלילי לצד מרכיבי הענישה האחרים, מביעים את סלידתה של החברה מביצוע העבירות.
- על מנת לבחון שאלת אי הרשעה יש להציג בפני ביהם"ש כי הרשעתו של הנאשם אדם תגרום לו נזק החורג מהנזק שייגרם לכל אדם אחר כתוצאה מרישום זה. במקרה שלפני מדובר באדם צער בראשית דרכו. מתסוקיר שירות המבחן עלות נסיבות חיים המלמדות כי הנאשם נאבק להתחילה את חייו בדרך מוצלחת על אף שעלה בגפו לישראל. הוא עובד ומנהל אורך חיים נורמטיבי, למעט האירוע המדובר. רישום פלילי הינו כהן הנובע מן המעשה שהוא, אך יחד עם זאת, כאשר מדובר באדם צער שمعد בראשונה ולצד איירוע זה מנהל מאבק לחיות חיים נורמטיביים יצירניים יש לשאול האם אכן הוא כי ילווה אותו אותו כהן, על אף שהוא הנושא באחריות להיווצרו.

10. עוד מנהה אותנו ההחלטה כי שאלת גובה הנזק שתגרם לאדם כתוצאה מהרישום הפלילי, צריכה להישקל אל מול האינטראסים המוגנים על ידי אותה עבירה. לא בנקול בית המשפט ימנע מרישום פלילי כאשר מדובר בעבירות אלימות אשר בוצעה בנסיבות אלו. האינטראס המוגן על ידי עבירות האלימות הינו מה חשובים בחברה.
11. במקרה זה מוצאת אני כי על אף חשיבותו הרבה של האינטראס המוגן יש להעדיף את הפן האישី השיקומי של הנאשם. שירות המבחן אינם מתרשם מנזקיות טיפולית ומצביע כי להערכתו רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה. הנאשם הביע חרטה ואף אמפטייה כלפי המתלוונים אם כי חולק על גובה הנזק שנגרם להם. יש לציין לעניין זה כי גם המתלוונים אינם רואים בו דומות מפתח באירוע.
12. לאור האמור לעיל מוצאת אני שלא להרשי עבירות הנאשם.
13. לפיכך, וכפי שהדוע בפרוטוקול הדיון מיום 13.7.17 הנני משיטה על הנאשם כדלהלן -
- א. של"צ בהיקף של 180 שעות ללא הרשות על פי תכנית שיגיש שירות המבחן.
- הסביר לנายนם 2 משמעות של"צ ומשמעות הפרטו והוא קיבל אותו על עצמו.
- ב. חתימה על התcheinות עצמית על סך של 5,000 ₪ לתקופה של שנתיים להמנע ביצוע כל עבירות אלימות למעט איום.
- ה הנאשם יחתום על ההתחייבות שם לא כן, אסור למשך 7 ימים.**
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המצוירות תמציא העתק ההחלטה לצדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ז, 14 אוגוסט 2017, בהעדך
הצדדים.